

Po górach, dolinach...

Parafia św. Klemensa I, papieża i męczennika w Ustroniu

nr 5 (1431) Wielkanoc 2022

Drodzy Parafianie, Bracia i Siostry z Ukrainy, Goście!

„Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko! O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.”

List do Filipian 4, 4-7

U początku Wielkiego Tygodnia w Niedzielę Palmową, kiedy wspominamy radosne powitanie Jezusa wjeżdżającego na osiołku do Jerozolimy przez ludzi wołających: *Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie*. Pragniemy złożyć życzenia na czas przygotowania do przeżywania Triduum Paschalnego i Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

W czasach niepokoju, rozłamu i wojny, tylko w Chrystusie Zmartwychwstałym możemy odnaleźć trwałe oparcie i nadzieję na przyszłość. Wierzmy, że Ten który przez Mękę i Śmierć przeszedł do chwalebnego Zmartwychwstania, pokona ludzką pychę i słabość, a tam gdzie wzmógł się grzech jeszcze obficie rozleje się łaska.

Wszystkim Parafianom, naszym braciom Ukraińcom i Gościom życzymy na ten błogosławiony czas Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, obfitości Bożego błogosławieństwa, prawdziwej radości wynikającej ze spotkania z żywym Bogiem i nadziei, która zawieść nie może.

Łk 19, 28-40

Jezus szedł naprzód, zdążając do Jerozolimy. Gdy przybliżył się do Betfage i Betanii, ku górze zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów, mówiąc: «Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie uwiązane osłę, którego nie dosiadał żaden człowiek. Odwiążcie je i przyprowadźcie. A gdyby was kto pytał: „Dlaczego odwiązujecie?», tak powiecie: „Pan go potrzebuje”».

Wysłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. A gdy odwiązywali osłę, zapytali ich jego właściciele: «Czemu odwiązujecie osłę?» Odpowiedzieli: «Pan go potrzebuje».

I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzuciwszy na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa. Gdy jechał, słali swe płaszcze na drodze. Zbliżał się już do zboczy Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów zaczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli. I mówili głosem donośnym: «Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w niebie i chwała na wysokościach». Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: «Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom!» Odrzekł: «Powiadam wam: Jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą».

Od brata Franciszka:

Ponieważ król miał prawo w razie potrzeby przejąć każde zwierzę, Jezus instruuje uczniów, by na ewentualne pytanie, dlaczego odwiązują osłę, odpowiedzieli, że Pan go potrzebuje. Uczniowie znajdują wszystko tak, jak im powiedział. Podobnie będzie, gdy Piotr i Jan zostaną wysłani, by przygotować Paschę. Jezus daje w ten sposób wyraz swojej świadomości tego, że plan Boga musi zrealizować się nie tylko przez zapowiedzianą mękę, lecz również w tego rodzaju szczegółach. Pytanie skierowane do uczniów, dlaczego odwiązują osłę, i ich wcześniej przeciwczona z Jezusem odpowiedź zostaną powtórzone w tym wersecie, by podkreślić, że Jezus jest PANEM. Ten sam tytuł pojawiła się dwukrotnie podczas opisu Jego spotkania z Zacheuszem. Również sposób, w jaki uczniowie odnoszą się do Jezusa, podkreśla, że jest królem. Kiedy na przykład Dawid mianował następcą Salomona, kazał swoim urzędnikom wsadzić go na swoją mulicę. Podobnie uczniowie wsadzili Jezusa na osłę. Także kiedy Elizeusz namaścił Jehu na króla północnego królestwa Izraela, dowódcy wojskowi rozestali przed nowym władcą swoje okrycia. Uczniowie Jezusa podobnie zarzucili swe płaszcze na osłę, na którym miał usiąść Jezus, a potem, gdy jechał, słali je na drodze.

Druga część perykopy rozpoczyna się od powtórzenia nazwy miejsca, w którym dzieją się opisywane wydarzenia, czyli Góry Oliwnej. Jezus będzie zjeżdżał na osiołku z zachodniego zbocza góry, odpowiedź pozdrawiających Go uczniów i tłumów stanowi zaś podsumowanie wszystkich wcześniejszych reakcji. Za sprawą wszystkich cudów, które widzieli – takich jak uzdrowienie niewidomego – Jego uczniowie zaczęli wielbić Boga. Krzyczą donośnym głosem, jak uzdrowiony trędowaty, i radośnie, jak wszyscy, którzy byli świadkami Jego cudów. Jezus zostaje obwołany królem słowami Psalmu, który był rozumiany historycznie, jako przedstawienie króla Izraela: ***Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie***. Jan Chrzciciel już wcześniej mówił o tym, który idzie, i sam Jezus zapowiedział, że Jeruzalem ujrzy Go dopiero, gdy zostaną wypowiedziane właśnie te słowa. Teraz, gdy zbliża się do miasta i widzi je przed sobą, nadszedł właśnie ten czas i w tej chwili wszystko się wypełnia. Musimy także dodać, że w środku wersetu z Psalmu 118 zostało dodane w Ewangelii słowo *król* – tytuł będący kulminacją całej sekcji podróży do Jerozolimy. Ta proklamacja uzupełnia słowa wyznania mesjańskiego Piotra pod koniec sekcji opisującej działalność publiczną Jezusa w Galilei. Oba tytuły są powiązane z królem Dawidem: „*Mesjasz jest synem Dawida*” i „*królem*”. Jednakże, podczas gdy Dawid zdobył Jeruzalem orężem, Jezus przychodzi, przynosząc miastu pokój. Istotnie, całe mnóstwo uczniów, ogłasza pokój w niebie i chwałę na wysokościach, a te słowa Łukasza nawiązują do „*mnóstwa zastępów niebieskich*”, które przy narodzeniu Jezusa „*wielbiły Boga słowami: Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój*”, głosząc, że przyszedł na świat potomek Dawida i królewski „*Mesjasz, Pan*”. Wśród radosnych okrzyków obwołujących Jezusa królem słychać głos, niektórych faryzeuszów – wzmiankowanych tutaj po raz ostatni – pełnych dezaprobaty wobec tego, czego są świadkami. Obawiając się być może odwetu Rzymian, proszą Jezusa, by zabronił uczniom takich zachowań. Wcześniej niektórzy uciszali niewidomego wołającego do Jezusa „*Synu Dawida*”, co także było tytułem królewskim. Również sam Jezus nakazał uczniom nie rozgłaszać Jego tożsamości, gdy Piotr nazwał Go w ich ścisłym gronie „*Mesjaszem*”. Teraz jednak zbliża się nieuchronnie czas Jego cierpienia, które sam wielokrotnie zapowiada, i dlatego rzeczą właściwą jest publiczne obwieszczenie Jego królewskiej godności. Nie wolno umilknąć, ponieważ wówczas kamienie wołać będą i one będą dawać świadectwo. Słowa Jezusa przywodzą na myśl słowa Jana Chrzciciela o „*dzieciach Abrahama*”, które Bóg może wzbudzić z „*z tych kamieni*”, oraz reakcje ludzi takich jak ów niewidomy, który „*jeszcze głośniej wołał*”, że Jezus to królewski „*Syn Dawida*”.

WIELKI CZWARTEK - 2 SAKRAMENTY

Ks. Rafał Dendys

Triduum Paschalne to najważniejsze dni, a co za tym idzie najważniejsza liturgia w całym roku chrześcijańskim. Wspominamy wtedy kluczowy dla naszego zbawienia czas męki, śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Ogromne bogactwo liturgicznych celebracji zachęca do osobistego przeżycia tych dni w prawdziwej łączności z Chrystusem Panem i Zbawicielem.

Zanim jednak rozpoczną się obchody Triduum, a ma to miejsce w Wielki czwartek wieczorem, warto wspomnieć inną liturgiczną celebrację, która może umknąć naszej uwadze. Oto bowiem w godzinach przedpołudniowych Wielkiego Czwartku w każdej katedrze biskup gromadzi się wraz z całym prezbiterium podległych mu kapłanów, aby sprawować Mszę Krzyżma. W czasie tej uroczystej liturgii zostają poświęcone Święte Oleje używane do sprawowania sakramentów w parafiach w ciągu całego roku. Są to mianowicie:

Olej chorych – używany do sakramentu namaszczenia, **olej chrzcielny** – którym namaszcza się przyjmujących sakrament chrztu, **olej katechumenów** – stosowany w czasie bierzmowania oraz przy udzielaniu sakramentu kapłaństwa.

Te trzy rodzaje olejów biskup święci, następnie są one rozsyłane do poszczególnych parafii. Msza krzyżma jest więc wyjątkowym czasem wspólnej kapłańskiej celebracji i ostatniego przygotowania do świąt.

Wielkoczwartkowy wieczór rozpoczyna się Mszą świętą Wieczery Pańskiej która zapoczątkowuje już święty czas Triduum Paschalnego. Zaczyna się ona jak zwykła Msza niedzielna, ale już na samym początku zmienia swoją dynamikę akcentując, że zaczyna się czas wyjątkowy. Oto w trakcie uroczystego śpiewu *Chwała na wysokościach...*, dzwonią wszystkie dzwony i dzwonki w całym kościele po czym milkną aż do soboty, do czasu Wigilii Paschalnej. Nie usłyszymy również w te dni organów. Zamiast dzwonek przy ołtarzu będzie rozlegał się dźwięk drewnianych kołatek. Ten prosty zabieg podkreśla zadumę i wyjątkowość tego czasu. Wchodzimy w okres wspominania męki Chrystusa.

Msza wieczerzy Pańskiej to przede wszystkim wspomnienie ustanowienia przez Chrystusa sakramentów kapłaństwa i Eucharystii. To właśnie w ten czwartkowy wieczór przed męką, Chrystus spożywając z apostołami, zgodnie z żydowskim zwyczajem, świąteczną paschalną kolację, modyfikuje nieco jej przebieg wprowadzając całkiem nowe dla apostołów gesty i słowa. Słowa, które powtarzamy do dziś, z namaszczeniem i podniosłe, bo one wypełniają realną obecnością Chrystusa nasze świątynie. *Bierzcie i jedzcie..., bierzcie i pijcie... to jest bowiem Ciało moje.... to jest moja krew....*

Niezwykłe słowa, które zna na pamięć każde dziecko, ale które tylko wypowiedziane ustami kapłana, który udziela ich samemu Chrystusowi, objawiają swoją moc. W momencie, kiedy kapłan je wypowiada Chrystus staje się naprawdę, namacalnie obecny pośród nas. Oto wielka tajemnica wiary. I oto przychodzi sam Bóg, aby człowiek mógł się karmić Jego obecnością i żyć wiecznie. To właśnie próbuje nam przekazać i przypomnieć liturgia Wielkiego czwartku. Jest to święto Eucharystii i kapłaństwa, bez którego Eucharystia nie może być sprawowana. Warto więc pamiętać w tym dniu również o modlitwie za kapłanów.

Jest w czasie Mszy wieczerzy Pańskiej przewidziany jeszcze jeden obrzęd wyjęty żywcem z Ewangelii. Czytamy u św. Jana, że po wieczerzy Jezus przebrał się w inne szaty i umył apostołom stopy, wskazując tym samym, że on sam przyszedł nie po to, aby mu służyli lecz aby służyć i tego oczekuje również od swoich uczniów.

Powtarzamy ten gest w niektórych kościołach, powtarzają ten gest biskupi i papież, obmywając nogi dwunastu wybranym wcześniej mężczyznom. Nie jest to powszechna praktyka w każdej parafii, ale liturgia przewiduje taki moment w czasie wielkoczwartkowej celebracji.

Po zakończeniu Mszy Świętej Najświętszy Sakrament zostaje w całości przeniesiony do osobno wyznaczonego miejsca w kościele zwanego Ciemnicą. Jest to specjalnie przystrojona kaplica lub miejsce w ołtarzu bocznym, gdzie będzie trwała adoracja do późnych godzin nocnych. Miejsce to ma nam przypominać Chrystusa arestowanego w ogrodzie oliwnym następnie przesłuchanego przed Sanhedrynem i zamkniętego w więzieniu w oczekiwaniu na sąd Piłata. Adorujemy Najświętszy sakrament w tabernakulum, hostie zamknięte są w naczyniach liturgicznych, nie ma wystawienia w monstrancji. W ciszy i zadumie przygotowujemy się do wydarzeń Wielkiego piątku. Ta adoracja będzie trwała aż do Wieczornej Liturgii Wielkopiątkowej.

Warto jeszcze zaznaczyć, że Po Mszy Świętej Wieczerzy Pańskiej z ołtarza ściąga się obrus a tabernakulum w głównym prezbiterium pozostaje puste i otwarte. Te wymowne znaki podkreślają wyjątkową podniosłość tego czasu który się rozpoczął.

Warto zaznaczyć, że liturgia Wielkiego Czwartku nie kończy się tradycyjnym błogosławieństwem i rozestaniem wiernych bowiem Triduum Paschalne trwa nieprzerwanie aż do Procesji rezurekcyjnej w Wielką Sobotę. Można powiedzieć zatem że liturgicznie Triduum Paschalne to jeden Wielki Święty dzień.

WIELKI PIĄTEK

Dawid Kubaczka

Wielki Piątek jest dniem przejmującego milczenia, w centrum którego znajduje się Krzyż – symbol nieskończonej miłości Boga do człowieka. Tego dnia pościmy powstrzymując się od pokarmu, słuchania muzyki, oglądania telewizji... Chcemy zatrzymać się przy tym, co najważniejsze tego dnia. Post wyraża się także w tym, że w Wielki Piątek Kościół powstrzymuje się od celebrowania Eucharystii. Liturgia Męki Pańskiej rozpoczyna się bez znaku krzyża i kończy bez błogosławieństwa. W ten sposób podkreśla się, że Triduum to kolejne trzy celebracje stanowiące jedną całość.

Wielkopiątkowa liturgia jest niezwykle spokojna. Rozpoczyna się od cichej procesji, po której kapłan w geście prostracji (leżenia krzyżem) znosi do Boga modlitwę przebłagania za nasze grzechy. Następnie wsłuchujemy się w teksty biblijne, opowiadające o Słudze, który stał się sprawcą zbawienia dla wszystkich wierzących, o Zbawicielu, który realizuje Boży plan odkupienia. W centrum tych czytań znajduje się opis Męki Chrystusa w redakcji św. Jana – naocznego świadka paschalnych wydarzeń. Zwieńczeniem Liturgii Słowa jest Modlitwa Powszechna, ale nie ta znana z codziennych Mszy Świętych, bowiem ani kapłan ani biskup ani nikt inny nie ma możliwości własnego formułowania modlitwy. Wezwania są zawarte w obrzędach i cały Kościół jednomyślnie znosi do Boga te same błagania.

A modlimy się za Kościół Święty, za papieża, za wszystkie stany Kościoła, za katechumenów, o jedność chrześcijan, za Żydów, za niewierzących w Chrystusa, za niewierzących w Boga, za rządzących państwami oraz za strapionych i cierpiących. Wspólnota Kościoła znosi wołanie, które jest echem słów Chrystusa: „Aby wszyscy stanowili jedno” (J 17, 21) i wszyscy zostali zbawieni. Mocą modlitwy płynącej z Krzyża chcemy ogarnąć cały Wszechświat.

Po Modlitwie Powszechnej następuje kulminacyjny i najistotniejszy moment Liturgii Męki Pańskiej. Do ołtarza przynosi się zasłonięty fioletowym płótnem Krzyż. Warto przypomnieć po co Krzyże są zasłaniane już w V Niedzielę Wielkiego Postu. Zasłaniamy Je po to, aby na nowo uczyć się patrzeć na Krzyż. Potrzeba nam ukryć go dla wzroku, by zauważyć prawdziwy jego sens i dostrzec jego tajemnicę. Kapłan, ukazując najpierw górną część, następnie prawe ramię aż w końcu cały Krzyż, intonuje „Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata” a my odpowiadamy „Pójdźmy z pokłonem”. Nasz śpiew nie jest tylko wyrazem smutku z powodu cierpień Chrystusa. Nasz śpiew jest jednocześnie śpiewem radości, tryumfu, bo oto naszym oczom ukazuje się Ten, który króluje z drzewa, Jezus Chrystus Ukrzyżowany, którego idę uczcić, by podziękować Mu za Jego miłość. Adoracja Krzyża jest momentem, kiedy w procesji idę, by przybić na krzyż wszystkie moje wątpliwości, problemy, trudności, słabości. Idę ucałować Krzyż Jezusa, by jednocześnie ucałować krzyż swojego życia i dorzucić do „ognia Paschy” to wszystko, co „krzyżuje” mnie każdego dnia. Serce Jezusa jest gorejącym ogniskiem miłości, ogniskiem, w którym płonie Krzyż Chrystusa, a do którego mogę przynieść swój krzyż, by zrozumieć naturę Bożej Miłości, by zrozumieć, że „śmierć”, którą ponoszę będąc „ukrzyżowanym” tu na ziemi, jest przejściem do życia, do życia z Chrystusem, do życia wiecznego.

Po Adoracji Krzyża, następuje Komunia Święta. Chcemy karmić się Ciałem Chrystusa, tym Ciałem, które zawisło na

Krzyżu dla naszego zbawienia. Można powiedzieć, że moment Komunii Świętej jest wielkopiątkowym blaskiem Zmartwychwstania. Następnie odprowadzamy Ciało Naszego Pana w procesji do Jego grobu. Chcemy tam trwać w milczeniu, by odkrywać na nowo istotę Krzyża i kierować się Jego logiką oraz prosić, by nasze serca nie stały się grobem, ale by były świadkiem Zmartwychwstania.

„Spójrz na Krzyż, a zobaczysz głowę Jezusa, pochyloną, by cię pocałować; Jego ramiona rozwarłe, aby cię objąć; Jego serce otwarte, by Cię przyjąć, by zamknąć cię w swojej miłości. Skoro wiemy, że Krzyż jest znakiem największej miłości Chrystusa do ciebie i do mnie, przyjmijmy Jego Krzyż we wszystkim, co zechce nam dać, i oddajmy Mu z radością wszystko, co zechce zabrać. Jeśli będziemy tak postępować, świat pozna, że jesteśmy Jego uczniami, że należymy do Jezusa, że czyny, które wykonujemy, ty i ja, i wszyscy bracia i siostry, nie są niczym innym jak naszą miłością wcieloną w życie”

WIELKA SOBOTA - WIGILIA PASCHALNA

Kl. Adam Bajorek

Na wspomnienie siódmego dnia stworzenia, czyli dnia odpoczynku oraz aby upamiętnić wyjście narodu Izraelskiego z niewoli egipskiej, Żydzi świętowali szabat, który rozpoczynał się w piątek po zachodzie słońca, a kończy się w sobotę po zmroku. Dla wyznawców religii judaistycznej, był to czas święty, przeznaczony na modlitwę, odpoczynek oraz spotkanie rodzinne. Jeden z szabatów był szczególnie wyjątkowy, mianowicie podczas jednego z nich miało miejsce święto Paschy, która była pamiątką wyjścia Izraelitów z Egiptu.

Z ewangelicznych świadectw, wiemy, że Ostatnia Wieczerza, spożyta przez Jezusa z Jego uczniami oraz Jego uwięzienie, męka i śmierć miały miejsce przed świętem Paschy żydowskiej. W piątek przed zachodem słońca, pospiesznie urządono pogrzeb Chrystusa, ponieważ ciała zmarłych nie mogły wisieć na krzyżu w szabat. I wtedy rozpoczęło się żydowskie święto Paschy. Dla uczniów Jezusa, musiał być to czas dramatyczny.

W ten czas Jerozolima była przepełniona pielgrzymami, każdy świętował, cieszył się i radował. A uczniowie? Jak po śmierci przyjaciela, następuje czas żałoby, tak dla apostołów i uczniów szabat, który nastąpił po śmierci Pana, musiał być czasem ciszy, refleksji, może i płaczu.

Dlatego Kościół w Wielką Sobotę nie odprawia Eucharystii. Jest to dzień, aby czuwać przy Grobie Pańskim, rozmyślać o męce Pana i o Jego śmierci. W tradycji europejskiej, Wielka Sobota stała się dniem pobłogosławienia pokarmów, które są przeznaczone na stół wielkanocny. Przygotowujemy koszyczki z pokarmami, aby móc w poranek wielkanocny świętować

zmartwychwstanie Jezusa w gronie rodzinnym. Warto pamiętać, że sednem tego dnia nie jest „święconka”, ale czuwanie przy Grobie Pańskim.

W sobotę, po zachodzie słońca, rozpoczyna się najważniejsza noc w ciągu całego roku liturgicznego. Jest to noc, która „była godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa”, jak słyszymy w orędziu paschalnym. Po zmroku rozpoczyna się Wigilia Paschalna, która składa się z 4 części.

Pierwszą częścią jest liturgia światła. Nowo poświęcona świeca, zwana paschałem, zostaje wniesiona do ciemnego kościoła, a światło poświęconego ognia, rozświetla i rozprasza ciemności. Tutaj kryje się istota liturgii światła. Chrystus – światłość świata, rozświetla ciemności naszego życia i naszych serc. W paschale, w jej promieniu trzeba dostrzec znak Chrystusa. Ta część liturgii kończy się uroczystym śpiewem *Exultetu*, czyli orędzia paschalnego. Ten starożytny i przepiękny hymn, napisany przez św. Ambrożego w IV wieku, jest uroczystym śpiewem, opowiadającym historię zbawienia i sławiącym wielkość i miłość Boga, który raczył stać się człowiekiem i oddać się za nas, dla naszego zbawienia. Głębia i piękno tego tekstu, jest tak wielka, że nie sposób w kilku słowach go opisać, ale zachęcam każdego do przeczytania wielkanocnego orędzia i do krótkiej medytacji nad jego treścią.

Po uroczystej proklamacji *Exultetu*, następuje liturgia słowa, która jest najbardziej rozbudowaną liturgią słowa, jaką spotkamy w liturgii. Składa się z dziewięciu czytań i psalmów responsoryjnych oraz następujących po nich modlitwach. (Przepisy liturgiczne pozwalają na skrócenie liturgii słowa). Czytania opowiadają dzieje świata oraz Narodu Wybranego, a także usłyszymy teksty prorockie. Po siódmym czytaniu, który jest ostatnim czytaniem ze Starego Testamentu, następuje hymn „Chwała na wysokości Bogu...”. Po odśpiewaniu hymnu, odczytane zostają dwa najważniejsze czytania tej liturgii. Pierwszym to czytanie zwane epistołą, pochodzącą z Listu św. Pawła do Rzymian, po którym następuje uroczysty śpiew „alleluja”. Zwieńczeniem liturgii słowa jest fragment ewangelii, opowiadający o zmartwychwstaniu Chrystusa. Wszystkie te znaki, czyli śpiew „Chwały...” oraz uroczyste „Alleluja”, zapalenie świec ołtarzowych oraz bicie w dzwony, podczas hymnu „Chwała...” oraz ewangelia o zmartwychwstaniu Jezusa, wskazują na wielką radość, która gości w sercach Jego uczniów, bo Pan, zwycięzca śmierci, piekła i szatana, żyje.

Ósme czytanie, pochodzące z listu do Rzymian, mówi o uczestnictwie w śmierci Chrystusa, które prowadzi do nowe życia, wraz ze Zmartwychwstałym. W tej prawdzie, kryje się jedno z najważniejszych przesłań świąt wielkanocnych. Każdy chrześcijanin, poprzez chrzest, został włączony w misterium paschalne Chrystusa. To znaczy, że razem z Chrystusem umieramy i zostawiamy dawnego człowieka i jego grzeszne uczynki, po to, aby się narodzić do nowego życia. Ta prawda wprowadza nas w liturgię chrzcielną, podczas której zostaje poświęcona woda, która będzie przez cały rok służyła, aby nią udzielać pierwszego sakramentu w życiu człowieka, czyli chrztu. Podczas liturgii chrzcielnej, odnawiamy nasze przyrzeczenia chrzcielne, wyrzekamy się szatana i jego przewrotności, a wyznajemy wiarę w Boga. To nam daje okazję, abyśmy jeszcze raz, świadomie i dobrowolnie, oddać się Bogu.

Zwieńczeniem całej Wigilii Paschalnej jest liturgia eucharystyczna, podczas której, składamy Bogu chleb i wino, wspominamy Misterium Paschalne Chrystusa oraz łączymy się z Nim w Komunii Świętej. Procesja rezurekcyjna, która może się odbyć w nocy bądź nad ranem, jest publicznym wyznaniem wiary i ogłoszeniem światu tej prawdy, która zmienia nasze życie.

Kończąc te rozważania, życzę każdemu owocnego udziału w całym Triduum Paschalnym, pamiętając o tym, aby w wirze świątecznych przygotowań, nie zatracić tego, co najważniejsze.

WIELKANOC

Ks. Michał Wójcik

Najważniejszym dniem roku liturgicznego jest Niedziela Zmartwychwstania. Świadczy o tym fakt, iż rozpoczynamy jej świętowanie dzień wcześniej podczas Mszy Świętej Wigilii Paschalnej. Uroczystości Wigilii Paschalnej wprowadzają nas w nowy okres liturgiczny – Wielkanoc. Podzielona na 4 części liturgia ukazuje nam piękno wydarzeń Paschalnych o czym mogliśmy przeczytać w poprzednim artykule. Jednak nie tylko to jest powodem dla wyjątkowości tej niedzieli. Otóż najważniejszym argumentem jest dzieło odkupienia, które zostało dokonane, a zwycięstwo odniesione. To za czym tęsknimy przez 40 dni Wielkiego Postu na powrót jaśnieje jak *światłość przewyciężająca ciemności*.

Przepisy liturgiczne dają nam dwie możliwości przeżywania Zmartwychwstania Pana Jezusa. Pierwsza możliwość zwraca uwagę na to by **rezurekcję – ogłoszenie światu powstania z martwych Chrystusa** ogłosić zaraz po celebracji Wigilii Paschalnej. Tym samym liturgia sprawowana w sobotni wieczór kończy się procesją dookoła kościoła z figurą Zmartwychwstałego Jezusa oraz Paschałą – świecy symbolizującej Chrystusa. Ta forma jest stosowana w naszej parafii. Drugą możliwością jest przeprowadzenie rezurekcyjnej procesji jeszcze przed sprawowaniem pierwszej Mszy Świętej w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego.

Wyjątkowością Uroczystości Zmartwychwstania Pana Jezusa jest posiadanie przez nią oktawy, czyli naturalnego przedłużenia jej święta. To tak jakbyśmy zmartwychwstanie obchodzili każdego dnia przez 8 dni. Liturgia Zmartwychwstania obejmująca cały tydzień zawiera w sobie dwa zasadnicze motywy: zmartwychwstanie Chrystusa i chrzest. Oba uzupełniają się wzajemnie, jeden jest symbolem drugiego. Przez chrzest zmartwychwstanie Jezusa dokonuje się nadal w członkach Jego mistycznego Ciała. Chrzest jest zanurzeniem w Jezusie Chrystusie i Jego zbawczym dziele. My należymy do Chrystusa i Chrystus należy do nas.

Warto zwrócić uwagę na Liturgię Słowa tych dni. Szczególnym znakiem jest to, że w tym czasie nie pojawiają się nam czytania ze Starego Testamentu. Lekcje Starego Przymierza powrócą dopiero po zakończonym okresie wielkanocnym, zaś w okresie Zmartwychwstania Pańskiego w pierwszym czytaniu pochylać się będziemy na Dziejami Apostolskimi.

W niedzielę usłyszymy Ewangelię o zmartwychwstaniu i pustym grobie, który odkrywa najpierw Maria Magdalena a następnie apostołowie Jan i Piotr. Warto zwrócić uwagę, że Maria Magdalena i Jan czekają z wejściem do grobu na Piotra. Jak gdyby bali się tego co mogą ujrzeć. Jak podaje Ewangelista Jan: *Ujrzeni i uwierzyli*. Zobaczenie Pustego Grobu daje im wiarę.

W wielkanocny poniedziałek zobaczymy Chrystusa ukazującego się niewiastom. We wtorek Jezus w Liturgii Słowa ukaze się Marii Magdalenie, która szuka swojego Pana z miłością i tęsknotą, aż wreszcie Go znajduje. W środę uczniowie poznają Zmartwychwstałego Mistrza dopiero przy łamaniu chleba, mimo iż szli wraz z nim do *wsi, zwanej Emaus*. Wielkanocny czwartek w tydzień po Ostatniej Wieczerzy Chrystus prosi uczniów o kawałek ryby – razem z nimi zasiada do posiłku. W piątek Jezus ukazuje się ponownie apostołom nad jeziorem Tyberiadzkim i przygotowuje dla nich posiłek (śniadanie z chleba i ryb). W sobotę ukazuje się wszystkim jedenastu apostołom, także Tomaszowi, który miał problem z wiarą w Zmartwychwstanie Chrystusa. I ostatni dzień oktawy wielkanocnej Niedziela Biała – Miłosierdzia Bożego. W tym dniu Ewangelia ukazuje nam bezpośrednie zwrócenie się Jezusa do Tomasza: *Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzales? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli*. Po tygodniu intensywnego przeżywania zmartwychwstania Chrystusa możemy wyciągnąć rękę i dotknąć się Pana.

Niesamowite jest to jak Liturgia pragnie nas zbliżyć do Jezusa, jak bardzo próbuje nam wszystko uporządkować, by jeszcze łatwiej było nam przyjąć z wiarą dzieła zabawienia, które dokonują się w paschalnym czasie.

Radość okresu wielkanocnego potrwa aż do Zesłania Ducha Świętego inaczej Święta Pięćdziesiątnicy. Zanim jednak otrzymamy obiecane Ducha Świętego po czterdziestu dniach od Zmartwychwstania Pańskiego przeżywać będziemy Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Uroczystość ta znana jest już od IV wieku. Dziesięć dni później Chrystus zgodnie z obietnicą zsyła na Maryję i Apostołów Ducha Świętego. Paraklet – Duch Święty jest pierwszym owocem tajemnicy wydarzeń paschalnych.

MODLITWA PRZED WIELKANOCNYM ŚNIADANIEM

Przed rozpoczęciem można zapalić świecę, symbol Chrystusa zmartwychwstałego. Następnie ojciec lub matka rodziny rozpoczyna modlitwę znakiem krzyża. Następnie ktoś z domowników odczytuje tekst **Pisma Świętego (Mk 16,1-7)**.

Po odczytaniu tekstu Ewangelii prowadzący modlitwę mówi: Chrystus zmartwychwstał i żyje między nami. Dał nam moc, abyśmy się stali dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić: **Ojcie nasz...**

Prowadzący modlitwę mówi dalej: Ogarnijmy także modlitwą i sercem wszystkich naszych krewnych i przyjaciół. Módlmy się szczególnie o zdrowie dla całej naszej rodziny i o ustanie wojny na Ukrainie, prosimy za walczącymi i uchodźcami. Polecajmy wszystkim niosących pomoc w ostatnich dniach. Błagajmy za samotnych, opuszczonych i przygnębionych, aby Zmartwychwstały Pan otworzył ich serca na nadzieję. Ogarnijmy modlitwą cały świat i prosimy zwracając się do Maryi: **Zdrowaś Maryjo...** *Prowadzący modlitwę:* Pomódlmy się także za zmarłych. **Wieczny odpoczynek, racz im dać, Panie...**

MODLITWA BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

Módlmy się. Wysławiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba i zasiadłeś z nimi do stołu. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością będziemy spożywać te dary: chleb przypominający „chleb żywy, który zstąpił z nieba” i dający życie światu; mięso, wędliny i wszelkie pokarmy, które będziemy jedli na pamiątkę baranka paschalnego i potraw, jakie Ty spożyłeś z Apostołami podczas Ostatniej Wieczerzy; jajka, znak nowego życia i naszego odrodzenia w chrzcie świętym. Pozwól nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami i dojsć do wiecznej uczyty w domu Ojca. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Niedziela Palmowa, rok C - 10.04.2022

1. Dzisiaj **Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej**. Zapraszamy na koncert chóru parafialnego „Ave” o godzinie 17:00. Po koncercie odśpiewamy Gorzkie Żale.
2. Od poniedziałku do Niedzieli Miłosierdzia Bożego stały konfesjonał zostaje zawieszony.
3. **W Wielki Wtorek od godziny 8:00 udamy się z posługą sakramentalną do chorych i słabszych Parafian**. Chorych można zgłaszać w zakrystii i kancelarii parafialnej do poniedziałku.
4. W Wielką Środę o godzinie 17:30 nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
5. Od Wielkiego Czwartku do Niedzieli Miłosierdzia Bożego nie będzie Wieczystej Adoracji.
6. **Możliwość skorzystania z Sakramentu Pokuty i Pojednania:**
  - w poniedziałek, wtorek i środę - pół godziny przed każdą Mszą Świętą,
  - w Wielki Czwartek - od 15:00 do 17:00
  - w Wielki Piątek i Wielką Sobotę - od 9:00 do 12:00; od 15:00 do 17:00,
7. **Wielki Czwartek**
  - **Msza Świętej Wieczery Pańskiej o godzinie 18:00.**
  - Adoracja w Ciemnicy do godziny 23:00.
8. **Wielki Piątek**
  - Obowiązuje post ścisły (jakościowy i ilościowy). Zachęcamy do zachowania postu od mięsa, aż do Wigilii Paschalnej,
  - Adoracja w Ciemnicy od godziny 7:00,
  - **Droga Krzyżowa o godzinie 10:00.** Serdecznie zapraszamy!
  - **Liturgia Męki Pańskiej o godzinie 18:00.** Kolekta przeznaczona jest na Boży Grób w Jerozolimie.
  - Adoracja przy Bożym Grobie do godziny 23:00.
9. **Wielka Sobota**
  - Adoracja przy Bożym Grobie od godziny 7:00, aż do Wigilii Paschalnej.
  - Błogosławienie pokarmów wielkanocnych co godzinę, od 9:00 do 17:00 na placu. Na godzinę 12:00, zapraszamy dzieci wraz z rodzicami na Adorację oraz błogosławienie pokarmów.
  - **O godzinie 20:00 Wigilia Paschalna** – poświęcenie ognia i Paschału, Liturgia Słowa, poświęcenie wody chrzcielnej, odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, Liturgia Eucharystyczna, Rezurekcja. Na Wigilię Paschalną przynosimy świece.
10. W przyszłą niedzielę, przypada Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. Zapraszamy na uroczyste Nieszpory Wielkanocne o godzinie 17:30.
11. W zakrystii można nabyć Baranki i Paschaliki Caritas, z których dochód przeznaczony jest na cele charytatywne.
12. **Ks. Michał zaprasza dzieci i młodzież na wakacje nad morzem w Chłapowie od 25.06 do 07.07.2022 roku.** Koszt to 1 400 zł. Zapisy w zakrystii lub pod numerem 604 997 358 z zaliczką 300 zł.
13. Trwa zbiórka towarów żywnościowych i higienicznych. **NIE PRZYJMujemy ODZIEŻY ANI BUTÓW!** Towar składamy **do środy od 8:00 do 10:00 w salkach oraz do koszy w kościele.** Rzeczy przekazujemy Urzędowi Miasta.
14. Kawiarenka „**Pod Zielonym Rowerem**”, czynna w sobotę po Mszy Świętej wieczornej i w niedzielę po każdej Mszy Świętej. Młodzież serdecznie zaprasza!
15. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej. **Polecamy świąteczną wkładkę gazetki parafialnej „Po górach, dolinach...”, „Gościa Niedzielnego”, „Niedzielę”.**
16. Wszystkim Parafianom i Gościom życzymy dobrej niedzieli oraz błogosławieństwa Bożego na nadchodzące dni tygodnia.

„Po górach dolinach...”

Dane kontaktowe: ul. I. Daszyńskiego 15; 43-450, Ustroń

Telefon: 33 854 24 49 **E-Mail:** parafiaustron@gmail.com

Kancelaria: poniedziałek – sobota: 9:00 – 10:00; wtorek i czwartek: 16:30 – 17:30

Strona parafialna: parafiaustron.pl **Facebook:** facebook.com/klemensustron

Ofiary wspierające działalność Kościoła można wpłacać na numer konta. Za wszystkie ofiary serdecznie Bóg zapłać.

Numer konta: **14 1050 1096 1000 0001 0395 1596**

Koszt wydania 2 zł, ofiara dobrowolna. Gazetka przeznaczona jest do wewnętrznego użytku Parafii św. Klemensa w Ustroniu.